

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 33. Obsistit Rex Joannes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

§. XXXIII.

Sæcul. XIII.
A. C. 1207.*Obssistit Rex Joannes.*

Ubi vero hæ Literæ Regi Joanni reditæ sunt, acerrime accensus est, tam quod Stephanus electus esset, quam rejectus Episcopus Norwicensis. Proditum se a perfidis monachorum Delegatis querebatur, *quippe versipelles*, in-
*quiebat, Subpriorem suum me inconsulto elegerunt, utque erratum tegeant, huic Episcopum Norwicensem subrogarunt; mox, acceptis ex arario meo sum-
 tibus, simulantes se confirmationem hujus electionis petituros esse, profecti, mortalium nequissimi elegerunt, ordinaruntque Stephanum Langtonium, hostem meum insensissimum.*

Rex igitur, furiose indignans, viros duos Equestris Ordinis, truces & inhumanos, cum armatis Cantuariam im-
 mittit, qui, nudis ensibus, in monasterium irrumpentes, clamore terribili Priori & Monachis denunciarunt; ex Anglia se se proriperent, Regi perduelles; juraruntque, nisi illico parerent, se omnes, vivos, & monasterii muris inclusos, esse combusturos. Monachi expavescentes nulla mora interjecta discedunt, exceptis tredecim in domo infirmorum jacentibus, qui incedere non valebant. Ceteri in Flandriam transfretarunt,

Sæcul. XIII.
A. C. 1207
tarunt, a Monachis S. Bertini, aliorum-
que Monasteriorum Fratres excepti.
Rex, monachis quibusdam ex Abbacia
S. Augustini, ad celebrandum Officium
divinum, in Ecclesiam Cathedralem
Cantuariensem translatis, & fugitivo-
rum bonis arario suo adscriptis, agros
Archiepiscopatus & Monasterii incultos
relinqui iussit.

Scriptit deinde Papæ Epistolam, in
qua dicebat: *Electione, Episcopo Nor-
wicensi favente, non sine probro meo, re-
jecto, quemdam Stephanum Langtonium,
virum mihi ignotum, cum manifestis
hostibus meis in Francia diu versatum,
Archiepiscopum Cantuariensem consecra-
sti, ac etiam, qua re Regni mei liber-
tas contumeliose proculcatur, non re-
quisito consensu meo. Unde omnino
admirationi locus est, quod nec tu, nec
tota Curia Romana memores sitis, quan-
tum huc usque amicitia nostra vobis
fuerit necessaria, plusque emolumentum
solo Regno meo, quam ex omnibus Re-
gionibus transalpinis ad vos redeat. Af-
firmabat deinde, nunquam passurum se,
alium quam Episcopum Norwicensem in
Cathedra Archiepiscopali Cantuariensi
sedere. Addens in fine Epistolæ; si ir-
rita foret hæc sua postulatio, satis vi-
rium sibi esse, quibus prohiberet, ne sub-
diti sui opes, ad repellendos hostes suos
sibi*

sibi necessarias, Romam deferrent; cum- Sæcul. XIII.
que Præsules doctissimi ne utquam domi A. C. 1207.
sibi deessent, quid iustitia & æquitas po-
stularret, ab exteris non quæsiturum.

Ad hanc Epistolam Papa summatim
respondit: *Cardinali S. Chryfogoni u-
tique nocere non debet, quod diu Pari-
sis ad scientias incubuerit, quod Docto-
ris lauream in Facultate Theologica ad-
eptus, atque Canonorum Cathedralium
Ordini Parisiensis civitatis insertus sit.*
*Obstupescendum potius virum clarissima
famæ tibi ignotum esse potuisse, ad quem,
ab eo tempore, quo Cardinalis Dignitate
fulget, ter literas dedisti, eumque ad
aulam tuam advocaturus videbaris. Me-
morem te potius esse oportet, quod Lang-
tonius in Regno tuo genitus sit, paren-
tibus fidem tibi inviolatam servantibus,
quod Præbendam in Ecclesia Eboracensi
multo pinguiorem quam in Parisiensi
perceperit. An his parentibus natus,
& acceptis his beneficiis, Angliam, pa-
triam suam, odisse poterit? Excusat dein-
de Papa, quod consensus Regis in hac
electione præteritus diceretur, & affir-
mat, eum satis fuisse petitem, quamvis
alias in electionibus, coram Sacra Sede
factis, expectari non soleret. In Epilo-
go hortatur Regem; ne Dei voluntati
adversetur, nec Consuetudines revehat,
quas Parens ejus & Frater dimisissent.*
Ad

Sæcul. XIII.

A.C. 1207.

10. ep. 113.

Ad Episcopos quoque tres, Londinensem, Elisiensem, & Wigorniensem Innocentius dedit Epistolam, in qua, de ingrato Regis animo multa conquestus, præcipit; ad eum se conferant, & in ipsius conspectu, nec reverentiæ Regiæ Dignitatis, nec libertatis Ecclesiasticæ oblitæ, ad recipiendum Archiepiscopum Stephanum Langtonium, si possent, permoveant. *Si vero petita deneget, inquit Papa, sententiam Interdicti generalis in totam Angliam promulgate; nullo officio Sacerdotali, baptismo parvulorum, & penitentia morientium exceptis, fungi liceat.* Tum Regi graviores pœnas minatur, nisi his flecti se sinat. Præterea Papa, datis literis, omnes Episcopos Angliæ & Walliæ, hac occasione oblata, libertatem Ecclesiæ Anglicanæ propugnare jubet. Hæ literæ die decima octava Novembris anno millesimo ducentesimo septimo datæ. Simul omnibus Angliæ Principibus scripsit; Regem suggesto salubri consilio ad mentem revocare satagerent, atque ingentia mala, quæ ejus contra Ecclesiæ auctoritatem pertinacia in Angliam invectura esset, removerent.

10. ep. 159.

ep. 160.

§. XXXIV.

Philippus Suevus absolvitur.

Inter hæc Otto Rex, postquam in Angliam cum